

El mirall deformant

(L'homosexualitat masculina al cine)

Pere Gomila

En origen, la indústria cinematogràfica es va fer moral. I va assolir el cim en la terra espiritual de promissió amb el celebèrrim codi Hays. Aleshores, Europa acomiadava a ritme de *Horst wessels* balls ambigus en carrers sense alegria, cuixes carnals d'un Àngel blau, pecadores caps de Pandora, corredisses d'un *perro andaluz...* i la passió madura d'un pintor cap a un jovecill amb la paleta d'un Dreyer primerenc.

El món va caure a boncins i el pla Marshall es va importar al costat del

les dones reben triomfs merescuts, transvestits amb faldes i maquillats.

Aborden temps audaçs. Ens convida el cònsul Cras -memorable Laurence Olivier- a un festí d'ostres i caragols. El Capitòli: sofreix una tempesta i una pols circumstancial sentència a mort Don Murray. *Free cinema*, *Nouvelle Vague*, *Jules et Jim*, Godard le fou i un mal conjurat espectre al París del 68. Audaçs? Potser no tant. Un regust de sabor de mel. S'afermen els fonaments clandestins de la Factoria Warhol. Invertits sospitosos de conducta antisocial.

somni. Venècia contempla la mort en Visconti. La llei de Fassbinder durà a Querelle. Vici company de tots els vicis. I plaers amagats descobreixen la farsa.

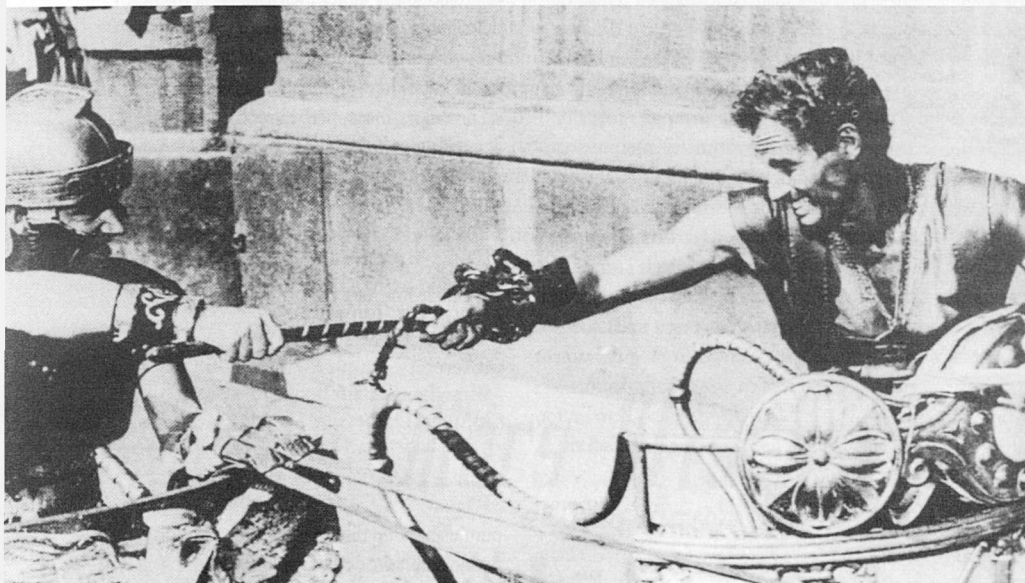
Entre bastidors d'androgín cabaret. Després de segles d'abstinència, Sebastià fumant un puro. Nous trimalcions que financen multinacionals arxiven *L'al.lot persa* de Mary Renault per llicenciós. Punt d'inflexió de Janus deforme.

Neuròtica vida dels titelles. La dècada octava progressa difusa. Neix l'ocàs de la ideologia que abona la incertesa. Charles Bronson pren consciència d'emmanació reaganiana mentre Derek Jarman crida en els ravals. Va contra la cacera oportunista que engalana un oscar Tootsi amb vestit de coa.

La dama de ferro no escapa al seu zenit, entreobrint les portes de la fi de mil.lenni. Maurice romp els entrebancs de tabú social. Orgasme vital que ofereix el sàtir bes de Rupert Graves. La bella bugadaria interracial de Stephen Frears fa coïssor. El plaer nefand no és per proves de pell sensible. Ni per ments sensibles que responen amb violència quan vulnereu la pell delicada del seu prejudici.

Els noranta comencen amb cartes marca-des. Totes les tendències s'amalgamen. Joc mòrbid de llàgrimes, maleïda generació, sermons rere el silenci, banquet nupcial comprat a l'estúpida moral de Filadèlfia, estúpida publicitat, el fanal que enllaça Butterfly i Ed Wood. Davant la paròdia que assumeix la societat -grills i Priscilles i, fins i tot, Braveheart- s'aixeca la frescor de jones salvatges, l'amor honest de Dennis Arrand, el cruel realisme d'aquests midnight dancers, les nits vitals de Cyril Collard.

El cine és un demiürg, catalitzador de pors, que reflecteix la imatge deformant. El fictici interessat suplanta la realitat. Es crea la paradoxa. L'espectador disfruta la mariconada acceptant l'esperpent. I arrufa el nas, incapaç d'evitar l'enuig en presència de l'amor viril. Potser la resposta sigui enfrontar-se a l'íntima proximitat del mirall mentider. Només així trobarà el camí aquella carretera que transita un Idaho privat.❖

somni americà. Allà on el sexe tenia el seu lloc i l'amor es trobava sempre en braços d'una dona. El segle va arribar al seu centre. Es dilueix en el record la mirada ansiosa d'un Peter Lorre sobre el Bogart chandlerià mentre frega amb la mà el seu bastó i el brindis entre Glen Ford i Mac Cready en honor d'aquella espasa l'ombra de la qual maleirà Gilda. Sèpia fotogrames rancis.

L'amor fosc no té sortida. La creu del pecat manté el seu estigma. Miola escandalitzada la hipòcrita moixa des de teules tebes. L'orgia canibalesca de darreries d'estiu assacia la perversa gana d'un nin de casa bona alhora que l'amistat de Judà Ben-Hur i Mesala minva en la seva càlida intimitat. Això passa mentre dos galants que agraden a

Lonesome cowboys. Anger provocatiu. Joe Dallesandro grapejat per la càmera de Morrissey. *Scorpio rising*. Caldo de cultiu marginal.

Fumeja la foguera del Masters i Johnson. Un Marlon Brando humiliat de patètics galons passeja rere un soldat de ferma musculatura. Els tímids primers passos d'un xapero hortera releguen el barroc Fellini-Satiricó.

Any septuagenari. Intel.lectuals d'esquerra fan una passa endavant i assumeixen la pauta revolucionària. Fins i tot els maricons tenen drets inalienables. El replà emplatat de Stanley Donen va conduir a la gàbia de les boges. El sexe és culpable. Irredent. La innocència de Sodoma només és un

Quattrer: Baxter! Ei, Baxter! A la fi has arribat, Baxter! Fa dos dies que t'esper. Això és un mal començament.

Foraster: Efectivament, amic, és un mal començament. Jo no em dic Baxter. *Silverado* (1985), de Lawrence Kasdan